

Boekverslag Engels Riding the bullet door Stephen King

Boekverslag door een scholier

1375 woorden

18 jaar geleden

★ 7,3

121 keer beoordeeld

Auteur	Stephen King
Eerste uitgave	2000
Vak	Engels

Samenvatting

Alan Parker studeert in Maine en woont samen met een paar huisgenoten. Zijn vader was gestorven toen Alan nog erg jong was en had alleen zijn moeder nog over, die in Harlow woont. Hij zieg zijn moeder amper, maar houdt wel van haar.

Op een middag krijgt Alan een naar telefoontje van de buurvrouw van zijn moeder. Zijn moeder heeft en beroerte gehad en ligt in het ziekenhuis. Ondanks dat de buurvrouw, mevrouw McCurdy, zegt dat het niet zo ernstig is, besluit Alan zo snel mogelijk naar het ziekenhuis in Lewiston te gaan. Zijn vervoer zit echter niet mee, omdat zijn auto kapot is. Liftend gaat hij aan de weg staan om richting Lewiston te gaan. Zijn eerste lift kreeg hij van een norske verzekeringsman, wat goed verliep.

Na een poosje weer zonder vervoer te zitten, wordt hij opgepikt door een oude man. De man greep constant in zijn kruis, waardoor Alan zich ongemakkelijk voelde. Daarbij kwam ook dat de auto nar pis rook. De man wou Alan persé helemaal naar het ziekenhuis brengen, ondanks dat de man al had afgesproken om zijn broer naar en verpleegtehuis te brengen. De verhalen die de man vertelt over zijn schoonzus die ook en beroerte heeft gehad, maken Alan nog zenuwachtiger en banger.

Het was oktober en er was volle maan, een goede reden om een wens te doen volgens de man. Alan wenste dat zijn moeder hem nog zou herkennen als hij haar kamer binnen zou komen. Het kruisgrijpen begon toch wel heel erg irritant te worden en ook die geur maakte Alan wensen om uit de auto te stappen. Uiteindelijk lukt het Alan om uit de auto te stappen en de man te bedanken.

Alan loopt verder en onderweg komt hij een kerkhof tegen waar hij even uitrust van de lange, zware dag. Een grafsteen met verse bloemen erop trekt zijn aandacht. George Staub lag hier. De verse bloemen liggen daar, omdat hij 2 dagen geleden 2 jaar dood is. Hij leest de inscriptie en deinst terug. 'FEEST IS FEEST EN GEWEEST IS GEWEEST'. Dit was zijn moeders zinnetje om de dood aan te duiden. Het maakte Alan onrustiger.

Terug naar de weg lopend, struikelt Alan over zijn eigen voeten en beland op de grond. Opgestaan en wel leest Alan de inscriptie nog een keer. Ditmaal stond er iets anders dat hij had gezien: 'WAT EENS WAS, IS NU GEWEEST'.

Had hij zich dan zo vergist?

Aangekomen bij de weg, krijgt Alan weer een lift. Hij stapt de Mustang in en een overweldigende kunstmatige dennengeur biedt zich meteen aan. Maar dat niet alleen! Nee, hij rook ook nog een geur onder de dennengeur. Er zit een jongen van ongeveer Alan's leeftijd (21 jaar) met een tatoeage van prikkeldraad op zijn arm. De jongen vraagt Alan wat waar hij heen wil en wat hij gaat doen. Alan verzint een trouwerij van zijn broer. De jongen achter het stuur gelooft hem niet, maar zegt er niks van.

Verder kijkend naar de jongen merkt Alan de enorme hechtingen in de jongen zijn nek op. Ook draagt hij een button met daarop de tekst: 'IK OVERLEEFDE DE BULLET VAN THRILL VILLAGE, LACONIA'.

De jongen vraagt hoe Alan heet en Alan zegt 'Hector'. De jongen stelt zichzelf voor als George Staub. Alan kreeg het benauwd, want hij zat naast een dood mens! George mocht niet weten wat Alan wist.

George vroeg of hij ooit in de Bullet was geweest. Fluisterend zegt Alan 'Ja'. Lang geleden was Alan daar met zijn moeder en ze stonden lang in de rij om vervolgens er niet in te gaan. Alan durfde niet. Zijn moeder was erg boos geworden en gaf hem een klap in zijn nek. Dan vraagt George wat hij ervan vond, maar eigenlijk hoefde Alan niks te vertellen. George wist alles al.

Als Alan per ongeluk het woord 'begrafenis' eruit floept, krijgt Alan het warmer. Alan wil zo snel mogelijk uit de auto, weg van George Staub. George laat Alan niet zomaar gaan en vraagt hem te kiezen wie in de Bullet gaat en wie op de grond blijft. Alan moet kiezen, anders neemt George ze alle twee mee naar de dood. Alan kiest ervoor om zijn moeder mee te laten nemen. Dan duwt George Alan uit de auto.

Hij is weer beland op het kerkhof en staat op. Hij komt tot de conclusie dat hij bewusteloos is geweest en een nare droom heeft gehad. Hij vervolgt zijn weg naar het ziekenhuis.

Aangekomen in het ziekenhuis, merkt Alan op dat hij de button van George heeft. Dat moest bewijs zijn dat het echt was gebeurd. Alan is doodsbang dat zijn moeder er niet meer is. Zijn moeder leeft nog wel, maar toch wil Alan niet geloven dat ze zal blijven leven.

Samen hebben ze nog 7 jaar gelukkig geleefd. Toen Alan zijn button kwijt was, overleed zijn moeder. Iedereen staat in de rij van de dood, bedacht Alan zich.

Mening

Een goede vriendin raadde mij dit boek aan, ondanks dat ze er zelf niet zo van hield. Ik wist zelf wel dat Stephen King goede boeken schrijft, dus sprak het mij wel aan. Ik las altijd Kippenvel boeken van R.L. Stine en vind dat soort boeken altijd wel leuk.

Vanaf het begin werd de spanning er al in gegooid, vond ik. Het heeft eigenlijk geen delen gehad waar ik me doorheen moest worstelen.

Personages

Alan Parker;

Alan is 21 jaar en is een student in Maine. Hij woont op kamers samen met een paar huisgenoten. Hij heeft een auto, maar die is kapot. Hij heeft al heel vaak gelift om ergens te komen. Alan is egoïstisch, omdat hij zijn moeder de dood 'in stuurt'.

Jean Parker;

Jean is 48 jaar en is de moeder van Alan. Ze werkt in een restaurant en rookt ontzettend veel. Wat ook een oorzaak van haar beroerte is geweest, was haar dikheid. Stoppen met roken kan ze niet, wat haar weer een kleine beroerte bezorgt.

George Staub;

George is ongeveer even oud Alan maar is eigenlijk al dood. Hij geeft als het ware ritjes weg van de Bullet (een attractie in Thrill Village, Laconia), die de dood voor moeten stellen. Als George rookt komt er een stroom rook uit de hechtingen in zijn keel.

Oude man;

De oude man, waarvan ik de naam niet weet, grijpt continu in zijn kruis. Zijn vrouw is 4 jaar geleden overleden. Hij is heel erg meelevend en wil alles voor Alan doen, want hij weet hoe erg een beroerte kan zijn.

Tijd en ruimte

Het verhaal begint in Maine, waar Alan woont, en eindigt in Lewiston waar het ziekenhuis ligt. Het hele boek gaat over de reis van Maine naar Lewiston. Ook het kerkhof onderweg, speelt een belangrijke rol. Het verhaal wordt verteld in twee dagen, maar wordt afgesloten met de 7 jaar die ze nog 'happily ever after' leefden.

Alles is in de tegenwoordige tijd geschreven, maar er zitten ook een paar flashbacks in verwerkt.

Schrijfstijl

Dit boek was heel goed te volgen. Er worden niet veel moeilijke woorden gebruikt. Het leest lekker weg en de spanning wordt ook goed weergegeven.

Het is chronologisch, wat op zich ook makkelijker te volgen is dan.

Perspectief

Het boek is geschreven in de Ik-perspectief. Dit kun je te weten komen, doordat je de gevoelens en gedachten weet van Alan.

Motto

Iedereen staat in de rij voor de dood

Titelverklaring

Riding the Bullet is net een doodsritje, een soort achtbaan (zo heet dit boek ook in het Nederlands). Wie durft in te stappen is zijn leven 'kwijt'. Je4 staat als het ware in de rij voor de dood.

Opbouw

Dit boek heeft geen hoofdstukkenindeling, maar gaat in één stik door. De spanningsopbouw was goed naar mijn mening, omdat in het begin al een soort spanning zit. Vanaf het begin ben je toch wel benieuwd of Jean Parker het redt.

Waargebeurdheid

Dit kan niet waargebeurd zijn, want er zijn geen dode mensen die auto's kunnen rijden. Voor de rest zou het allemaal wel kunnen. Stephen King mixt altijd de realiteit met science fiction.

Thema

Het thema was de dood en griezel

Eindbeoordeling

Ik vond het een mooi boek om te lezen, omdat ik dit soort boeken leuk vind om te lezen. Het is echt mijn soort stijl, want het moet me altijd kunnen boeien. Meestal lukt dat door de spanning die erin zit. |Die zit hier dus goed in verwerkt.

Ik zou het een ander ook wel willen aanraden als je van deze genre houdt. Anders vind ik er niks aan denk ik.